

Arrest

nr. 49 303 van 11 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 10 mei 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 april 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juli 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 1 januari 2009 opnieuw het Rijk binnen en diende op 25 maart 2009 een asielaanvraag in. Op 8 april 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Srilankaanse nationaliteit te bezitten en een Tamil te zijn afkomstig uit Chankanai in het district Jaffna. U diende hier op 30 september 2004 een eerste asielaanvraag in. Op 27 januari 2005 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in dringend beroep een beslissing van weigering van verblijf op basis van uw ongeloofwaardig asielrelaas. U diende geen beroep meer in bij de Raad van State. Op 25 maart 2009 diende u hier een tweede asielaanvraag in. U stelde nu uw ware asielmotieven en identiteit te zullen opgeven. U beweerde dat uw werkelijke

naam Thileepan Nadarasa is, geboren op 27/08/1983 te Jaffna. Uw vader verliet Sri Lanka wegens bepaalde politieke problemen toen u nog een kind was en verkreeg in Nederland een verblijfsvergunning en nadien de Nederlandse nationaliteit. U woonde sindsdien bij uw moeder. In 1995-96 waren jullie een tijd ontheemd wegens zware gevechten in Jaffna. Rond 1998 verhuisde u met uw moeder naar Colombo waar jullie bij verre verwanten introkken. Jullie waren er bij de politie geregistreerd. In uw buurt woonden enkele jongens die actief waren voor "LTTE" (Liberation Tigers of Tamil Eelam). Ze vroegen u om af en toe pakketjes voor hen mee te nemen. Bij een checkpoint werd de bus waarop u zat gecontroleerd. Het pakketje dat u bij had bleek kogels te bevatten en u werd opgepakt. U werd 15 tot 20 dagen opgesloten. U werd mishandeld maar kwam uiteindelijk vrij na omkoping. U dook vervolgens 3 maanden onder in Negombo. U verliet daarna Sri Lanka. Op 25 april 2001 diende u een eerste asielaanvraag in in Nederland, die echter op 5 juni 2002 werd geweigerd. U leefde een tijd illegaal in Nederland en vertrok vervolgens naar België. Na de weigeringsbeslissing in uw eerste asielaanvraag in België keerde u naar Nederland terug. U deed twee aanvragen tot het verkrijgen van een verblijfsvergunning maar beide werden afgewezen. Op 23 april 2007 diende u in Italië een asielaanvraag in. Er werd in het kader van de Dublinakkoorden overname gevraagd aan België. U werd vervolgens naar België overgebracht, maar diende op 18 juli 2008 een tweede asielaanvraag in in Nederland. U trok daarna opnieuw naar België om hier uw tweede asielaanvraag in te dienen. U legde volgende documenten voor ter staving van uw asielaanvraag: een foto van jullie vernielde huis, een schoolattest en verschillende sportattesten, medische documenten uit Nederland, een geboorteakte op naam van Thileepan Nadarasa en vertaling, een "postal ID" en NIC onder deze naam, en kopies van de Nederlandse identiteitskaart van uw vader en de verblijfsvergunning van uw moeder. Na het gehoor legde u een kopie voor van een Srilankaans paspoort op naam van Thileepan Nadarasa en een Belgisch medisch attest.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken ten opzichte van Sri Lanka een persoonsgerichte en gegronde vrees voor vervolging te koesteren in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst blijkt dat u opzettelijk de Belgische asielinstanties trachtte te misleiden met betrekking tot uw identiteit en asielrelaas. Dit komt uw algehele geloofwaardigheid allerminst ten goede. Zo blijkt u hier in 2004 een eerste asielaanvraag te hebben ingediend onder de identiteit Siva Palan Kumar, geboren op 15 juli 1983 te Chankanai, Jaffna. U gaf toen een asielrelaas waarbij u stelde voor uw leven te vrezen wegens uw relatie met een moslimmeisje, en bedreigd en aangevallen te zijn geweest zowel door haar familie als door "LTTE". U zou eind juli 2004 pas Sri Lanka verlaten hebben (zie eerste aanvraag). Bij uw tweede asielaanvraag is echter gebleken dat u over diverse zaken die de kern van uw asielaanvraag betreffen gelogen heeft. Zo zou uw echte naam Thileepan Nadarasa zijn, en bent u geboren op 27 augustus 1983 te Chankanai, Jaffna (CGVS p. 2). Bovendien gaf u in uw tweede asielaanvraag een compleet ander asielrelaas, waarin geen sprake meer was van uw relatie met een moslimmeisje en de zware problemen die u daardoor kende met haar familie en "LTTE". U blijkt eveneens Sri Lanka al te hebben verlaten in 2001, in plaats van midden 2004. Bovendien blijkt dat u al voor uw eerste asielaanvraag hier een asielaanvraag deed in Nederland, waar uw vader jaren geleden naartoe was getrokken. Door het opgeven van een valse identiteit hier bij uw eerste asielaanvraag trachtte u uw eerdere asielprocedure in Nederland bewust te verzwijgen. Dit heeft als gevolg dat er aan uw algehele geloofwaardigheid dient te worden getwijfeld. Immers, voor elke kandidaat-vluchteling bestaat immers de plicht om de asielinstanties volledige duidelijkheid te verschaffen over zijn identiteit, herkomst en asielmotieven. Zo blijkt u ook nadat u in uw eerste asielaanvraag in België een weigeringsbeslissing kreeg, geen beroep te hebben ingediend bij de bevoegde beroepsinstantie, namelijk de Raad van State (zie administratieve dossier). U verkoos echter in 2003 en 2005 procedures tot het opstarten van een verblijfsvergunning in Nederland op te starten, en in 2007 een asielaanvraag in te dienen in Italië. Er bestaan dan ook zware vermoedens dat u louter en alleen ter verkrijging van een verblijfsvergunning in België en in andere Europese landen verschillende procedures opstartte, waardoor ernstig kan worden getwijfeld aan uw gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. U gaf in uw tweede asielaanvraag toe te hebben gelogen over deze zaken en nu de ware toedracht inzake uw identiteit en asielrelaas te willen doen. Op zich kunnen loutere verklaringen van een kandidaat-vluchteling volstaan om tot een correcte beoordeling van een asielaanvraag te kunnen komen. Echter, het is gebleken dat uw verklaringen inzake uw nieuwe asielrelaas dermate vaag en ontoereikend zijn dat niet kan worden overgegaan tot de toekenning van de status van vluchteling. U beweerde deze keer tijdens uw verblijf in Colombo problemen te hebben gekend met de Srilankaanse autoriteiten wegens een verdenking van betrokkenheid bij een aanslag en

bij "LTTE" (CGVS p. 10). U legde over deze zaken echter uitermate vage verklaringen af. Zo beweerde u dat u op vraag van enkele buurlingens die actief waren voor "LTTE" pakketjes aan anderen doorgaf (CGVS p. 10). U beweerde hen zeer goed te kennen, toch kon u maar van twee van de vijf jongens hun naam geven, met name Chanthiran en Suresh (CGVS p. 12). Hun volledige namen kende u evenmin. U werd met uw verklaring op DVZ in de tweede asielaanvraag geconfronteerd waar u ook stelde slechts twee namen nog te kennen. U noemde er echter een zekere Chandran en Uthayan, waarbij dus een van de twee namen al verschilt (DVZ verklaring 26/03/2009 vraag 36). U kon geen verklaring bieden voor deze tegenstrijdigheid. Bovendien was u heel vaag over de omstandigheden waarin u werd aangehouden aan het checkpoint. U beweerde dat de bus werd gecontroleerd naar aanleiding van een recente aanslag op een parlamentslid, maar wist niet de naam van dit parlamentslid, noch kon u aangeven tot welke partij hij behoorde. Evenmin kon u de plaatsnaam geven waar de aanslag gebeurde, u stelde enkel dat het was "bij een school in de buurt van Maruthanai". U gaf geen concretere tijdsaanduiding dan "ergens in 2000" (CGVS p. 11-12). Toen de vraag u opnieuw werd gesteld wanneer deze aanslag had plaatsgevonden gaf u plots de datum augustus of eind 1999 op (CGVS p. 14). Nadien werd u 15 à 20 dagen opgesloten op verschillende plaatsen, maar u kon niet verduidelijken waar u allemaal was geweest (CGVS p. 13). U verbleef na uw ontsnapping nog enkele maanden in Neercolombo, maar kon niet verduidelijken waar of bij wie. U zou misschien bij een oom verbleven hebben, maar dat was u helemaal niet zeker, wat uitermate vreemd is (CGVS p. 14). Naast de eerdere opmerking waarom u deze asielfeiten pas tijdens uw tweede asielaanvraag vermeldt dient nog te worden geconcludeerd dat deze nieuwe feiten dermate vaag zijn dat hieraan geen geloof kan worden gehecht. Verder legt u geen documenten voor waaruit uw vrees voor vervolging voor de Srilankaanse autoriteiten wegens een verdenking van steun aan "LTTE" kan worden vastgesteld. Uw schoolattesten en sportattesten dienen hoogstens als bewijs van uw gevolgde opleidingen maar voegen geen andere elementen toe aan het dossier. De identiteitskaart, "postal ID" en geboorteakte, en de kopies van de documenten van uw ouders dienen enkel ter staving van uw identiteit, maar voeren geen elementen aan die uw asielmotieven ondersteunen. De foto van het vernielde huis kan eender waar genomen zijn en is onvoldoende als bewijs van uw actuele vrees voor vervolging. Uit het administratieve dossier blijkt verder nog dat u in 2007 een paspoort verkreeg van de Srilankaanse autoriteiten. Vooreerst is het merkwaardig dat u als beweerde voortvluchtige -u was naar eigen zeggen via omkoping uit detentie kunnen ontsnappen- van de Srilankaanse autoriteiten probleemloos een paspoort verkreeg. Daarenboven is het feit dat u zich vrijwillig aanmeldt bij uw autoriteiten om dit paspoort te verkrijgen een ernstige aanwijzing dat uw gegronde vrees voor vervolging door de autoriteiten ongelooftwaardig is, gezien het risico dat u hierdoor nam.

Gezien wat voorafgaat kan geen geloof worden gehecht aan uw actuele vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Wat uw aanvraag voor de toekenning van subsidiaire bescherming betreft dienen volgende opmerkingen te worden gemaakt. Sinds medio mei 2009 is een einde gekomen aan het interne gewapende conflict in bepaalde delen van het noorden van Sri Lanka. Actueel is er voor heel Sri Lanka geen sprake van een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4 §2 c van de Vreemdelingenwet. Weliswaar zijn er in het oosten en noorden van Sri Lanka nog diverse ernstige problemen voor Tamils, doch dit geldt in veel mindere mate voor de hoofdstad Colombo, waar zich overigens nooit een intern gewapend conflict heeft voorgedaan. Uit bijgevoegde informatie blijkt dat de situatie in Colombo sinds het najaar van 2009 in gunstige zin geëvolueerd is. Zo blijkt dat er minder checkpoints en zoekacties zijn, en hoewel het systematisch lastigvallen van Tamils niet verdwenen is, blijkt toch dat dit verminderd is en zijn er minder arrestaties. Ook het aantal verdwijningen is gedaald. Verder blijkt dat het voornamelijk Tamils zijn die niet administratief in orde zijn met hun NIC en registratie, en dus niet gekend zijn bij de politie te maken kunnen hebben met problemen. Tamils die autochtoon uit Colombo afkomstig zijn of er al voor 2002 zijn geregistreerd lopen minder risico op problemen. U stelt weliswaar geboren te zijn in Jaffna, maar uit uw diverse verklaringen en documenten blijkt u al jarenlang, minstens sinds 1998, woonachtig in Colombo. U behoort dus niet tot die categorie van Tamils die ingeweken zijn tijdens het vredesbestand tussen 2002 en 2006 of na het aflopen van dit bestand. Uit de bijgevoegde informatie blijkt verder dat de autoriteiten in de eerste plaats geïnteresseerd zijn in Tamils die verdacht worden van terroristische activiteiten. Tamils uit het noorden en oosten die uit het buitenland terugkeren zullen op de luchthaven ondervraagd worden. Diegenen die door de autoriteiten gezocht werden middels een arrestatiebevel of die verdacht worden van banden met de LTTE riskeren arrestatie. U maakte uw verdenking van banden met LTTE door de autoriteiten niet aannemelijk. U blijkt sinds 1998 geregistreerd woonachtig in Colombo, u bent in het bezit van een identiteitskaart, en u beschikt ook over een opvangnetwerk in Colombo. Uit de bijgevoegde informatie blijkt nog dat "modale" Tamils die eerder geregistreerd in Colombo verbleven, en die in het

bezit zijn van een identiteitskaart in staat moeten worden geacht zich opnieuw in Colombo te laten registreren. Gezien er onvoldoende elementen zijn die wijzen op een reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer kan u de status van subsidiaire bescherming niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker *"kan zich niet akkoord verklaren met de beslissing van het cgvs en de argumenten die zij opwerpt om verzoeker af te wijzen van het statuut van vluchteling en het subsidiaire beschermingsstatuut"* en onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker *"meent dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit of hij voldoet aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling. (...) Hij vreest voornamelijk de Sri Lankaanse autoriteiten omwille van het feit dat hij sinds 2001 zijn land verlaten heeft, nooit meer terugkwam en dus naar het buitenland vluchtte. Bovendien vreest hij dat bij terugkeer hij gedood zal worden. Hij is immers tamil en gevlucht uit zijn land van herkomst. Bij aankomst zullen ze hem arresteren en vervolgens zijn verleden trachten uit te pluizen."* Verzoeker meent dat hij *"wel degelijk geloofwaardig is, ook al heeft hij in het verleden niet steeds de ware toedracht van zijn problemen verteld."* Verzoeker licht toe dat hij *"was werkelijk wanhopig en dwaalt nu al 10 jaar rond in Europa zonder enige toekomstvisie wat voor een man van 27 jaar bijzonder moeilijk is, zeker en vast gelet op het feit dat zijn ganse gezin (vader, moeder, zussen) zich in Europa bevinden en allen over verblijfspapieren beschikken."* Volgens verzoeker *"volgde hij het advies van zijn vrienden en kennissen om naar België te komen en het hier opnieuw te proberen"* en *"vreesde te worden teruggestuurd naar Nederland indien hij zijn ware identiteit opgaf."*

3.2. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties eerlijke, coherente en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Wanhoop en adviezen van derden heffen verzoekers verantwoordelijkheid niet op, in die zin dat van hem steeds wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken (RvS 19 december 2006, nr. 166.028; RvS 27 september 2006, nr. 162.792). Verzoeker diende dit te weten, aangezien hij voldoende bekend was met de asielprocedure en zowel in Nederland als in België en Italië herhaaldelijk werd gewezen op het belang van zijn verklaringen en de plicht de waarheid te vertellen. Verzoeker biedt dan ook geen aannemelijke verklaring voor zijn frauduleus handelen, wat zijn algehele geloofwaardigheid onderuithaalt.

3.3. Verzoeker *"meent dat het cgvs in het dossier van verzoeker geen grondig onderzoek heeft gedaan. Immers men heeft weliswaar opvragingen gedaan bij de asielinstanties van Nederland doch dit betreft enkel het dossier van 2008 en niet het dossier van 2001. Dat op deze wijze het cgvs niet redelijk en*

zorgvuldig tot haar beslissing is gekomen. Immers het asioldossier van verzoeker van in 2001 werd niet aangevraagd of overgemaakt. Dat het asioldossier van 2001 van Nederland net een belangrijk element is in de beoordeling van de asielaanvraag van verzoeker omdat dit zijn geloofwaardigheid naar het cgvs toe net kan herstellen. Er dient een vergelijking te gebeuren van verzoeker zijn verklaringen in 2001 en deze die hij nu heeft afgelegd. Indien men deze documenten had opgevraagd zou duidelijk gebleken zijn dat verzoeker zijn verklaringen wel degelijk geloofwaardig zijn."

3.3.1. Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat hij zelf op elk ogenblik van de procedure alle belangrijke gegevens schriftelijk dient aan te brengen. Verzoeker toont dan ook niet aan dat deze informatie zijn geloofwaardigheid kan herstellen en zijn overigens gewijzigde asielmotieven kan aantonen. Hij komt niet verder dan loutere hypothesen en verwijten naar het CGVS toe. Hoe dan ook, op 2 september 2009 verklaart verzoeker zelf bij de IND Nederland dat hij enkel vertrokken is naar België en Italië *"omdat ik geen verblijfsvergunning had (...) Ik ging daar heen om een visum te krijgen"*.

3.4. Verzoeker betoogt verder dat hij *"reeds in 2001 Sri Lanka verliet, ondertussen 9 jaar geleden en dat hij bij het verlaten van Sri Lanka nog maar net 18 jaar was, dus van zeer jonge leeftijd. Dat gelet op het feit dat de feiten dateren van meer dan 9 jaar geleden en gelet op het feit dat hij toen nog maar 18 jaar was het mogelijk is dat bepaalde verklaringen eerder vaag zijn of niet voldoende precies. Dat het cgvs hiermee had dienen rekening te houden wat zij niet gedaan heeft, minstens blijkt dit niet uit de bestreden beslissing. Daarenboven dient benadrukt dat verzoeker in feite van 1995 tot op heden nog steeds ontheemd is en geen stabiel leven heeft zodat het niet evident is steeds een concrete tijdsaanduiding te geven. Dat het cgvs hiermee geen rekening gehouden heeft bij het nemen van haar beslissing."*

3.4.1. Verzoeker gaat eraan voorbij dat hij op 18-jarige leeftijd geen kind meer was en derhalve over voldoende verstandelijke vermogens beschikte om minstens te beseffen wat er zich afspeelt in zijn eigen leefwereld te meer nu hij gesteund werd door zijn ouders. De voorgehouden feiten vormen immers een manifeste afwijking op de alledaagsheid zodat zij in het geheugen zouden gegrift zijn zo zij zich in werkelijkheid zouden hebben voorgedaan te meer omdat ze van determinerende invloed geweest zouden zijn op verzoekers verdere leven. Dat de feiten zich negen jaar geleden afspeelden kan bezwaarlijk de leugens verschonen over verzoekers identiteit en asielrelaas, noch biedt het een aannemelijke verklaring voor de vaagheden en tegenstrijdigheden in zijn huidige verklaringen. Waar verzoeker aanvoert dat hij voldoende duidelijk was en *"wel degelijk kan preciseren over welke aanslag het ging maar dat hij niet op de naam kon komen"* en dat hij *"gaf eveneens verschillende andere precieze gegevens over de omstandigheden van zijn problemen"* gaat hij eraan voorbij dat de vastgestelde vaagheden en tegenstrijdigheden, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, grondslag vinden in het administratief dossier (gehoorverslag CGVS, 15.05.2009, p.10-14). Verzoekers overige verklaringen inzake *"gegevens over de omstandigheden"* waar het verzoekschrift naar verwijst doen hieraan geen afbreuk en zijn hoe dan ook te vaag en summier om het voorgehouden asielrelaas aannemelijk te maken. Overigens indien verzoeker onder een valse naam asiel aanvraag in België om niet meteen afgewezen te worden en naar Nederland teruggestuurd te worden waar hij uitgeprocedeerd was, licht hij niet toe waarom hij ook over de asielmotieven diende te liegen. Minstens kan verwacht worden dat verzoeker de redenen waarom hij internationale bescherming aanvraagt, eenduidig en coherent aanbrengt. Dit is niet het geval en ondergraaft op zich reeds de waarachtigheid van het nieuwe relaas nu verzoeker niet toelicht wat hem ervan weerhield dit mee te delen bij zijn eerste asielaanvraag in België en hij geen nuttige stukken neerlegt die de nieuwe verklaringen ondersteunen. Minstens wijst dit erop dat verzoeker zelf meende dat deze feiten onvoldoende waren of zonder grond.

3.4.2. De neergelegde documenten (geboorteakte, postal ID en kopie van een paspoort) staven verzoekers identiteit, die niet wordt betwijfeld alsook dat hij oorspronkelijk afkomstig is uit het noorden van Sri Lanka. De schoolattesten en sportattesten tonen enkel aan dat verzoeker naar school ging en aan sport deed en uit de identiteitsstukken van zijn ouders kan enkel blijken dat zijn vader de Nederlandse nationaliteit bezit en zijn moeder een tijdelijk verblijfsrecht heeft in Nederland. Deze documenten ondersteunen echter geenszins het voorgehouden asielrelaas. De onduidelijke foto van een vernield huis is evenmin dienstig.

3.5. Verzoeker voert aan dat *"Tamils die uit het Noorden van Sri Lanka afkomstig zijn, kunnen nog steeds beschouwd worden als vluchtelingen, ook al heeft de Sri Lankaanse leger de LTTE op eigen grondgebied verslagen. Dit schrijft de UNHCR in een notitie van Juli 2009."* Verzoeker *"heeft de*

bronnen van het cgvs opgezocht teneinde de informatie te checken doch hij stelt vast dat het cgvs een ander licht tracht te werpen op de situatie in Sri Lanka door bepaalde zaken niet te vermelden.” Volgens verzoeker kan uit het Cedoca-document “bezwaarlijk afgeleid worden dat men enkel tamils arresteert die een arrestatiebevel hebben gekregen. Er zijn ook verscheidene andere categorieën die gevisieerd worden zoals onder meer tamils die connecties hebben met de LTTE of tamils die illegaal uit Sri Lanka vertrokken zijn. Verzoeker bevindt zich in deze categorieën.”

3.5.1. Verzoeker laat na de “notitie van Juli 2009” van UNHCR waarnaar hij verwijst neer te leggen en voegt enkel een Cedoca-document (cl2010-005w) en een uittreksel uit een “country of origin information report Sri Lanka” van “UK Border Agency, home office” bij het verzoekschrift. Uit deze informatie blijkt dat sinds de beëindiging van het gewapend conflict in 2009 er “geen aanwijzingen zijn dat de situatie van de hoofdstedelijke Tamilbevolking in 2010 zou verslechterd zijn” en “dat in de laatste maanden geen enkele (terroristische actie heeft plaatsgegrepen die werd toegeschreven aan de LTTE.” Verder is er sprake van een tendens om “de globale Tamilbevolking in de hoofdstad in de mate van het mogelijke te ontzien” en wordt deze veel minder vaak gevisieerd dan voordien. Tamils “afkomstig uit het noorden/oosten van het land die vanuit het buitenland het land binnenreizen worden op de luchthaven ondervraagd”, men “riskeert arrestatie indien men “door de autoriteiten gezocht wordt (...) of indien men verdacht wordt van banden met de LTTE”, en Tamils die zich willen vestigen in Colombo, maar daar nooit eerder verbleven, dienen zich te registreren.

3.5.2. Verzoeker toont niet aan dat Tamils afkomstig uit het noorden van Sri Lanka thans systematisch vervolgd worden in de zin van het vluchtelingenverdrag. Bovendien was verzoeker in Colombo geregistreerd waar hij minstens sinds 1998 woonde. Uit de informatie van Cedoca blijkt ontegensprekelijk dat de algemene situatie in Sri Lanka gunstig evolueerde en de erin beschreven praktijken en procedures inzake Tamils uit het noorden die terugkeren naar Sri Lanka of zich willen vestigen in Colombo kunnen bezwaarlijk als abnormaal worden beschouwd. Verzoeker kan niet worden bijgetreden waar hij stelt dat de commissaris-generaal deze informatie foutief zou interpreteren, daar de bestreden beslissing uitdrukkelijk erkent dat Tamils die gevisieerd werden door de autoriteiten gearresteerd kunnen worden. Verzoeker gaat voorbij aan de essentie van de bestreden beslissing, met name dat hij niet aannemelijk maakt dat hij zelf enigszins gevisieerd werd door de autoriteiten. Waar verzoeker meent dat “er geen discussie bestaan over het feit dat verzoeker wel degelijk Sri Lanka verlaten heeft op illegale wijze zodat hij minstens hierdoor alleen al moeilijkheden zal ondervinden en zal gedetineerd worden” dient te worden vastgesteld dat zijn voorgehouden illegale reisweg evenmin kan overtuigen. Verzoeker legt hiervan immers geen enkel bewijs neer, en zijn verklaringen dienaangaande zijn geenszins geloofwaardig aangezien verzoeker zelfs niet weet vanwaar en naar waar hij het vliegtuig nam (gehoorverslag CGVS, 15.05.2009, p.8). Bovendien toont verzoeker niet aan dat hij illegaal diende te reizen, nu hij geen problemen kende met de autoriteiten en hij bovendien reeds in 1997 een paspoort verkreeg (gehoorverslag CGVS, 15.05.2009, p.7). Zijn voorgehouden asielmotieven worden verder ondermijnd door de vaststelling dat verzoeker in 2007 zich tot de Sri Lankaanse ambassade wendde en met succes een paspoort verkreeg zodat hieruit ontegensprekelijk blijkt dat hij zijn autoriteiten niet vreest en ook kan rekenen op de steun van de Sri Lankaanse autoriteiten.

3.6. Verzoekers bewering dat hij “intussen bijna 10 jaar Sri Lanka verlaten heeft en dat heel zijn gezin (moeder, vader, zussen) thans allemaal in Europa wonen en over een verblijfstitel beschikken. Hij heeft dan ook niets of niemand meer om op terug te vallen indien hij gedwongen zou worden teruggestuurd! Hij kan bovendien ook onmogelijk terug naar Colombo” terwijl hij eerder stelde dat zijn grote zus in Sri Lanka woont en hij vele verwanten had in Sri Lanka, zowel in Jaffna en Vanni als in Colombo (gehoorverslag CGVS, 15.05.2009, p.3). Daarenboven ging verzoeker in Colombo naar school en deed er aan sport. Hoe dan ook, dit motief kan bezwaarlijk wijzen op een nood aan internationale bescherming nu verzoeker thans een volwassen man van zeventwintig jaar is.

3.7. Verzoeker argumenteert dat er “werd geen rekening gehouden met de medische documenten van verzoeker van in Nederland en deze van in België”. Verzoeker licht niet toe hoe dat deze stukken “minstens een begin van bewijs vormen van verzoeker zijn verklaringen tijdens zijn interview” noch waarom hij voor zover hij inderdaad werd mishandeld, dit niet eerder heeft gemeld tijdens zijn eerste verhoor. Verzoekers tweede asielaanvraag is vaag en berust op loutere ongestaafde beweringen die verzoeker niet nuttig meende te kunnen invoeren tijdens zijn eerste asielaanvraag. Een medisch attest is geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar verwondingen opliep.

De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). Dit wordt bovendien uitdrukkelijk bevestigd in het attest van Fedasil *“Over de oorsprong van de letsels kan ik mij niet uitspreken”*. Uit de medische attesten kan dan ook bezwaarlijk worden afgeleid dat verzoekers verklaringen waarachtig zouden zijn, noch kan er met enig zekerheid een causaal verband mee gelegd worden te meer nu verzoeker aan kickboxing doet en zelf wijst op de vele letsels die hij opliep aan zijn voet.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker voert aan dat hij *“kan werkelijk onmogelijk terugkeren! (...) De algemene toestand in Sri Lanka is thans zeer ernstig, er is sprake van een intern gewapend conflict. Niet alleen de algemene toestand in Sri Lanka maakt het voor verzoeker onmogelijk om terug te keren maar ook zijn persoonlijke toestand”*.

4.3. Waar verzoeker zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming beroept op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus kan verwezen worden naar bovenstaande waaruit blijkt dat hij geen vervolging noch problemen aantoonde in Sri Lanka en bovendien met nuttig gevolg kan rekenen op de administratieve steun van zijn overheid. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

4.4. Waar verzoeker zich beroept op artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet dient te worden vastgesteld dat uit de informatie van Cedoca waarop zowel de commissaris-generaal als verzoeker zich beroepen, blijkt dat de situatie in Sri Lanka sinds 2009 gunstig geëvolueerd is en er thans geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c. Daarenboven was verzoeker gevestigd in Colombo waar hij zich opnieuw kan vestigen en, voor zover nodig, omringd is door zijn familie.

4.5. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus werd getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

6. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf oktober tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK